

„...menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttetek megy Galileába.”

Az örömhír szerint az ünnep után Mária Magdolna és Mária elmennek a sírhoz, hogy megemlékezzenek Jézusról. Földrengés támad, az örök megrettenve lemerevednek, nem tudnak semmit sem tenni. A felnyitott sírnál ülő angyal pedig a fenti mondattal küldi az asszonyokat a tanítványokhoz.

Az első gondolatom erről az, hogy vajon miért az asszonyokat gondolta a Teremtő alkalmasnak arra, hogy ezt az élményt átéljék velük, és nekik mondja el az angyal a legfontosabb üzenetet: feltámadt a halottak közül. Jézus korában az asszonyoknak nem sok joguk volt, mégis a Teremtő rájuk bízta e fontos üzenetét. Miért vállalt ilyen kockázatot? Nem félt attól, hogy asszonyos fecsegésként fogják értékelni a híradást? Talán ennek is üzenete van. Talán ezzel is erősíteni szándékozott a nők jövőbeli társadalmi helyzetét. Sokszor mondják a mai világunkban, hogy vajon mennyivel más lenne a világ, ha a nők nagyobb döntési lehetőséghez juthattak volna. Lehet kevesebb háború lett volna, lehet, hogy jobban vigyáznánk a természeti környezetünkre? Nem tudom, de azt érzem, hogy az én életemben nagyon nagy szerepe van a körülöttem élő nőknek, a feleségemnek, a lányaimnak, a menyemnek, a lány unokáimnak. Sokkal lágyabbá teszik a világot, mint amilyenben különben élnék.

Második gondolatom pedig az, hogy a tanítványoktól azt várja az üzenet alapján, hogy menjenek Galileába, „dolgozzanak” azért, hogy találkozhassanak a Mesterrel. Míg a sírtól távozó asszonyoknak megjelenik és megerősíti megjelenésével a feltámadását, addig a tanítványaitól azt várja, hogy mutassák ki hűségüket, és menjenek Galileába, ha találkozni akarnak vele. Vajon ebben is nem arról van-e szó, hogy a Teremtő a férfiaktól azt várja, hogy minél több területen mutassuk ki hűségünket, mert valljuk be, mi hajlamosak vagyunk elveszni a részletek sűrűjében, ritka pillanat amikor „egy ügyűek” vagyunk. Mi szeretünk stratégiákat alkotni, lehetséges jövőképeket elképzelni.

Drága Teremtőnk! Kérünk téged, segíts bennünket, hogy tudjunk a most-ban, a pillanatban élni, hogy ne szervezkedjünk túl az életünket, hanem éljünk úgy, hogy készen álljunk arra az életútra, amire alkottál minket. Legyünk figyelmesek az asszonyok jelzéseire, fontos információkról maradhatunk le, ha nem figyelünk rájuk. Legyünk olyan asszonyok, akik méltók lehetnek arra, hogy a Teremtő alkalmasnak találjon minket arra, hogy üzeneteinek hír adói lehessünk. Mert azért azt valljuk be, azt gondoljuk, hogy a Teremtő üzenete, örömhíre legalább olyan fontos Jézusi életmozzanat, mint az, hogy feltámadt. Ámen

Áts András, Budapest-Sashalom